

A RÉTKÖZI MÚZEUM KÜLDETÉSNYILATKOZATA

A kereskedelmi utak kereszteződésénél fekvő Kisvárdá lakossága mindig lokálpatrióta volt, a szó legnemesebb értelmében. Kulturális értékeit itthon szerette volna tartani, de meg is szerette volna ismertetni azokat a szomszédjaival. Szüksége volt a közösségi kulturális terekre, az olyanokra, mint amilyen a vár volt a XVI. században, Balassi Bálint és Nyáry Krisztina korában, és amilyenné a múzeum vált közel hat és fél évtizedes megalapítása óta.

1951-ben került Kisvárdára egy ambiciózus, különösen érzékeny tanárember, Makay László. Ő volt az, aki a kedvező időket kihasználva megtette az első lépéseket a helytörténeti értékek begyűjtésére és megőrzésére. Az egykori Vármúzeum, és közvetlen jogutódja a Rétközi Múzeum azóta is gyűjti, őrzi, feldolgozza és közzéteszi a Rétköz régészeti, néprajzi, történeti, képzőművészeti, iparművészeti, numizmatikai örökségét. Teszi mindezt a város és környék lakóiért, valamint a Kisvárdára látogatókért.

Bár múzeum, és mint ilyen elsősorban *a múlt* tárgyi és szellemi örökségének őrizője, mégis tevékenységével a jelenben és a jelennek szeretne élni. Hatékony ismeretátadásra törekszik, felhasználva a modern technika vívmányait, a virtuális világ lehetőségeit. Arra törekszik, hogy a múzeumban felhalmozott tárgyi és szellemi érték valóban hozzáférhető forrása legyen a tudásnak, egy minden generáció által elérhető, igénybe vehető, használható és szerethető forrás.

Ezt a küldetést nem egyedül szeretné megvalósítani. A Rétközi Múzeum tagja a magyarországi múzeumok nagy családjának, aktív kapcsolatot ápol számos múzeummal, de nemcsak múzeummal, hanem más típusú kulturális, oktatási intézménnyel, civil szervezettel, belföldön és külföldön egyaránt. Velük és közönségével együtt szeretne a *beszélő tárgyak háza* maradni a jövőben is.

Kisvárdá, 2024